

РЕШЕНИЕ

№ 1959

гр. София, 10.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 18.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **10822** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния и процесуален кодекс (ДОПК). Делото е образувано във връзка с Решение № 12296/11.10.2018г. по адм.д. 4797/2018г. на Върховен административен съд, с което е върнат оделото за ново разглеждане от друг състав на съда на жалбата на Г. 2016 Е. с ЕИК[ЕИК], с правоприменик на [фирма] с ЕИК[ЕИК], с адрес на управление [населено място], [улица], представлявано по пълномощие от адв. М. от САК, срещу Ревизионен акт № 22221315004032-091-001/15.07.2016г. , издаден от органи по приходи при ТД на НАП - С. - М. М. - орган, възложил ревизията и С. М. - ръководител на ревизията, в частта, потвърден с Решение № 1928/28.10.2016г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика, , а именно:

1) за допълнително начислен ДДС:

за данъчни периоди м. 01-06.2010г. и м. 08-12.2012г., от м. 01-11.2011г. м. 01-12.2012г., м. 01-08.2014г. за допълнително начислен ДДС общо в размер на 26 839,89лв. и за периода м. 09-12.2014г. цза начислен ДДС 1575,30лв. и съответните лихви, за неотчетени според ревизиращите органи продажби на стоки.

2) за установени задължения по ЗДДФЛ вследствие на увеличение на финансовия резултат - за данъчни периоди 2010-2014г. - общо 737,34лв., а за 2014г. - намалена финансовата загуба със сумата от 777,07лв.

С жалбата се иска отмяната на РА в оспорената част, като се твърди, че незаконосъобразно органите по приходите са променили резултатите по спарвките

декларация за оспорените периоди и и е променен дължимия данък по ЗДДФЛ.

В ход по същество и в писмен защита след второто разглеждане на делото, адв. М. иска от съда да уважи жалбата съобразно заключенията на двете вещи лица по делото, приети без оспорване. Алтернативно, в случай, че съдът прецени, че доставките по описаните фактури, които бяха установени от СПЕ, са получени от едноличния търговец, съответно са продадени, моля да измените РА, като определите дължимото ДДС по въпросните доставки, да бъде в размерите посочени в колонка № 7 на таблица № 2 от заключението на ВЛ. В случай, че съдът прецени, че данък ДДС се дължи върху брутната сума, и съответно в размерите, посочени в колона № 10 от таблица № 2 от заключението на ВЛ, както и да бъдат определени размерите от ЗДДФЛ, съгласно определения в заключението. Претендира присъждане на разноски по списък.

Ответникът чрез юрк. З. оспори жалбата изцяло еи иска от съда да постанови отхвърлянето ѝ. Искане от съда да вземе предвид, че основна част от фактурите, издадени от Център [фирма], представляват билети и карти за градски транспорт, и продажбата на същите се осъществява при стриктно регламентирани условия, съгласно Наредбата за условията и реда за отпечатване и контрол на ценните книжа. Подробни съображения са изложени в решението ДОДОП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

След връщане на делото и в изпълнение на указанията на касационната инстанция, по делото са разгледани заключенията на вещи лица по съдебно-почеркова и съдебно икономическа експертиза.

Административен съд София-град, Първо отделение, 12 състав, като обсъди доказателствата по делото, съобразно указанията на касационната инстанция, то фактическа и правна страна по материалната законосъобразност на РА приема следното:

Съгласно указанията на касационната инстанция, настоящият състав на съда на първо място следва да се произнесе по въпроса за допустимостта на жалбата, в частта за допълнително начислен ДДС в размер на 1575,30лв. и съответните лихви за данъчни периоди м. 09.-12.2014г. на основание чл.156 ДОПК и с оглед на резултата от административното обжалване.

Второ, по отоншение на останалите оспорени задължения съдът следва да установи и разграничи фактическото основание за определяне на задълженията съобразно мотивит ена решаващия орган, подробно изложени в решението и да се произнесе дали е основание по чл.122, ал.1 за провеждането на ревизията по особения ред, и ако е налице в кои периоди е установено. Следва да съобрази признанието на ревизираното лице за неотчетени фактури в данъчните периоди м. 07.2013 - 12.2013г. и м. 01.-05.2014г. - подробно описани в приемо-предавателни протоколи, папка 4 от приложенията към делото. и в основното заключение на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза.

Що се касае до фактурите от "Център за градска мобилност", се иска от съда да разграничи кои фактури и за кои периоди не съдържат подпис на получател и кои съдържат такъв, а за подписаните фактури следва да съобрази обстоятелството че съдържат индивидуализация на конкретните билети и абонаментни карти, които са предмет на доставките.

За допълнително определения ДДС, съдът следва да се произнесе и по възражението,

че не е приспаднат данъчен кредит по неотчетените фактури.

По делото при второто разглеждане в изпълнени ена горните указания на касационната инстанция ,на първо място е изслушано заключение на вещо лице по съдебно-почеркова експертиза, което е дало заключение за това, кофактури са подписани за получател от страна на ЕТ С. Г. - от търговеца или някои от назначените служители, като за целта са представени действащите трудови договори с назначените лица. Вещото лице е отговорило положително за фактурите от следните доставчици:

1. от К. О." за периода м. 01.-04.2014г. и за 07,09,12.2013г., всички фактури са подписани от търговеца С. Г.
2. [фирма] м. 01-03.2014г. и от 09-12.2013г. - всички фактури са подписани от С. Г. Г..
3. [фирма] 2за м. 01-03.2014г. и за 07, 09, 10 и 12.2013г. - от С. Г. са подписани всички фактури.
- 4.От Ват 94 О. за периодите м. 07,09,10 и 12 .2013г. и м. 01-02.2014г. са подписани от С. Г.
- 5.От Д. С. О. за м. 11.2013г. - от С. Г.
- 6.от "Етап адрес АД - м. 11.2013г. от С. Г.
7. от П. Е. за м. 07,09 и 10 2013г. от С. Г.
- 8.От Ка 2 ТТД Е. за м. 07.2013г. - от С. Г.
9. от ТМК О. за м. 08 и 11 .2013г. и м. 01-03.2014г.
10. от Топ Д. Е. м. 07, 10,11 и12.2013г. и м. 01-03.2014г.
11. От ЦГМ ЕАД за м. 07,09-112013г. - от С. Г. - само 18 фактури, описани подробно от вещото лице на л. 9/10 от заключението, а всички останали фактури - са подписани от неизвестно лице.
- 12.от нова Т. Е. 2013 - по една фактура м. 07.2013г. и м. 03.2014г., подписани от С. Г.
13. [фирма] - за м. 09-12.2013г. и три фактури за м. 03.2014г. - подписани от С. Г.

Всички останали фактури , описани в заключението на вещото лице от ЦГМ, издадени за 2012г.и за 2013и 2014г., л.10-16 от заключението , са подипасни от неизвестно лице.

Две от фактурите от Н. България Е. за м. 07. и м. 08.2013г. не са открити от вещото лице, а всички останали, подробно описани на л. 16/17 от заключението, са без попис за получател.

При така изложеното, съдът приема, че само за фактурите и за данъчните периоди, в коит осе установи, че са подписани от представител на търговеца, може да се твърди, че действително са получени стоки, които са продадени . Доколкото не може да се основава на предположения извода за получени доставки настоки, то не следва да бъдат взети предвид фактурите, които не са подписани - от Н. сто

Въз основа на така установеното от вещото лице по съдебно -почерковата експертиза, съдържащо подробно описание на фактурите по стойности, е изсушано и заключение от вещото лице Ф. - П., на което са поставени въпроси за дължимите данъци по ЗДДС и ЗДДС ако се приеме, че всички подписани фактури са и получени, стоките са продадени и не са отчетени приходи и втори вариант - само за фактурите,2 пописани от представител на търговеца, като вещото лице е дало отговор на въпросите

- какъв би бил размерът на неотчетените приходи и дължими данъци по ЗДДФЛ по години и лихви, както и размера на ДДС и лихви, ако ДДС се дължи върху

брутната сума и ако се приеме, че ДДС се дължи само върху надценката

-При варианта подписани фактури от търговеца, не включват фактурит ет ГМ за цитиранит епо-горе периоди, за които вещото лице по делото е посочило, че са подписани от неизвестно лице.

За ревизираните периоди ревизираното лице – ЕТ Г. 2006 – С. Г., е извършвал търговия на дребно с пакетирани изделия и храни в търговски обект – павилион и на адрес [населено място], [улица].

В хода на ревизията на ЕТ Г. 2006 – С. Г., органите по приходите са установили данни, попадащи в хипотезата на чл.122, ал.1, т.7 ДОПК: „ 7. декларирани и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период;“

Изводът за наличие на основанието по чл.122, ал.1, т.7 ДОПК е формиран от сравнение на декларирани от ревизираното лице фактури за доставки в дневниците му за покупки и издадените от доставчиците му фактури, при което са установени издадени от доставчиците и включени в дневниците им за продажби, но недеklarирани от ревизираното лице ЕТ Г. 2006 – С. Г. в дневниците му за покупки. Този извод е формиран на базата на наличната информация в системите на НАП за декларирани от жалбоподателя доставки и от други лица продажби във връзка с издадени към него фактури. При съпоставянето на тези данни е установено, че в дневниците за покупки на ЕТ Г. 2006 – С. Г. не са включени издадените към него фактури, декларирани в дневниците за продажби от дружествата: [фирма], [фирма]; [фирма]; [фирма] – с предишно наименование [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма] и [фирма]. Поради неотразяването на фактурите за покупки, органите по приходите са приели, че не са отразени и последващи продажби от тях.

По връченото искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) от дата 17.07.2015г. от ревизираното лице са представени счетоводни регистри, банкови извлечения, хронологични регистри на счетоводни сметки, първични счетоводни документи и писмени обяснения.

На основание чл.124, ал.1 ДОПК на ревизираното лице е връчено Уведомление № Р-22221315004032-139-001/13.08.2015г., относно наличието на обстоятелствата по чл.122, ал.1, т.7 ДОПК за периода 01.01.2010г. до 30.04.2015г. във връзка с определянето на задълженията на лицето по ЗДДС и за периода 01.01.2010г. до 31.12.2014г. по отношение на задълженията по ЗДФЛ на ревизираното лице – едноличен търговец. На основание чл. 17., ал.1, т.2 ДОПК е връчено уведомление № Р-22221315004032-113-001/13.08.2015г. Също на ревизираното лице са връчени два броя искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице № Р-22221315004032-040-002/13.08.2015г. – на основание чл.124, ал.3 ДОПК, по което на 18.09.2015г. са представени част от изисканите документи и искане №Р-22221315004032-040-003/01.10.2015г., по което на 19.10.2015г. също са представени част от изисканите документи.

На основание чл.45 ДОПК са извършени насрещни проверки на доставчиците по недеklarирани фактури, които са представили изисканите им документи и писмени обяснения, заверени копия от фактурите, хронологични регистри на счетоводни сметки, доказателства за произхода на стоките, както и за транспортирането им, начина на извършване на доставките. Според обясненията, доставките били заявявани от жалбоподателя по телефона, доставките били извършвани с превоз на доставчика

до търговския обект, плащанията били извършвани в брой в деня на доставката, като шофьорите на доставчиците издавали фактура и касов бон. Органите по приходите също са формирали извод, че доставчиците разполагат с необходимите ресурси за извършването на доставките.

Освен фактурите от посочените доставчици, в хода на ревизията са установени и фактури от други доставчици, които не са осчетоводени от ревизираното лице – [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма]; [фирма] И [фирма].

В хода на ревизията органите по приходите въз основа на предмета на доставките по недеklarирани фактури са установили и процента на прилаганите надценки за такива стоки от ревизираното лице при продажбата им, формирани са изводи за размера на неотчетените приходи по всички фактури, като са приели, че се касае за неотчетени приходи и са увеличили за всяка от ревизираните години декларираният от търговеца счетоводен финансов резултат със сума, представляваща надценката върху данъчната основа по неотчетените за съответния период фактури, и са установили допълнително данък върху доходите на физическите лица както следва:

за 2010г.- неотчетени надценки и допълнително установен данък – 710,81 лв

за 2011г. надценка 6 799,77лв. и данък – 1 020,93 лв.

за 2012г. надценка 8 105,87лв. и допълнително установен данък – 1 216,08лв.

за 2013г. надценка 5 804,45лв. и допълнително ДДФЛ – 870,67лв.

за 2014г. надценка 2 231,08лв. като деклариранията данъчна загуба в размер на 5 213,93лв. е намалена с посочената надценка и резултатът е коригиран на загуба в размер на 2 982,85 лв.

Общо с РА са установени задължения за данък върху доходите на физическите лица в размер на 3 818,49лв. общо а 2010, 2011, 2012, 2013 и 2014г. и намаление на загубата за 2014г. – 5 213,93 лв. на 2 982,85 лв.

Що се касае до ДДС за всеки от ревизираните данъчни периоди, то е прието, че стоките по всяка от неотчетените фактури са реализирани през данъчния период, през който е издадена фактурата, въз основа на извода, че се касае за неотчетени доставки и недеklarирани приходи, е начислен ДДС, като при определянето на данъчната основа са включени неотчетените фактури при формирането на приходите от дейността, увеличена с определената надценка, декларирана от ревизираното лице. Надценките от отделните доставчици и начина на формирането им не са спорни по делото и са посочени подробно в т.2.3. от РД – стр. 82/83 от РД, л. 77 от делото. С приложената надценка върху данъчната основа е формирана крайната продажна цена, върху която е начислен ДДС 20%. Декларираното право на приспадане на данъчен кредит не е променено и е взето предвид така както е посочено в справката декларация за съответния период. За тези изводи на съда за подхода на ревизиращите органи, възприети впоследствие от издателите на РА, се подкрепят от изчисленията в РД - например за данъчен период 01.06.2013г. – стр. 137 от РД , л. 104 от делото, данните по неотчетените фактури са дадени в таблицата, като например по фактурата от 03.06.2013г. от доставчик ВАТ 94 О. /Табако Т. С./ с данъчна основа 533,85 лв. и ДДС 106,77 лв. е установен дължим ДДС в последната колона от таблицата в размер на 112,11 лв. при надценка 5%. в т. 2.3. от РД за стоките от този доставчик или 26,69лв. в конкретния случай, като данъчната основа при продажбата на стоките от ревизираното лице по тази фактура е 560,54 лв., върху която 20% ДДС е в размер на 112,108лв. ,закръглено на 112,11лв. Така по таблицата

са формирани данъчните основи, върху които при продажбата на стоките по всички неотчетени фактури за този данъчен период, е начислен ДДС 20 % - общо 1076,48лв. За този данъчен период ревизираното лице е декларирало начислен ДДС за продажбите 2 369,42лв., при установен размер на 3445,90лв. и разлика 1076,48лв. – допълнително установения данък. За данъчен кредит е посочена една и съща сума като декларирана и установена при ревизията – 2370,07лв., с разлика 0лв., тъй като неотчетените фактури не са включени от ревизираното лице в дневниците му за покупки, то начисленият ДДС по неотчетените фактури не участва в сумата на данъка за приспадане като данъчен кредит. Следователно, за издадените фактури с получател ревизираното лице, но неотчетени от него, за целите на ДДС не е признато правото на приспадане данъчен кредит. По всяка от тези фактури е начислен ДДС. Този начин на определяне на данъчната основа е спорен по делото, като жалбоподателят претендира, че данъкът следва да се начисли само върху надценката евентуално за действително получените доставки по неотчетените фактури, за да бъде признато и правото на приспадане на данъка по тях.

Така за ревизираните данъчни периоди от 01.01.2010г. до 31.12.2014г. е установено общо задължение за ДДС в размерна 95 959,87 лв.

Видно от мотивите на стр.84 от РД, лист 77 от делото, идентично в на лист 115 от делото на гърба, стр. 160 от РД, в частта „фактически и правни изводи и основание за облагане, относими съответно към задълженията по ЗДДС и Закона за данъка върху доходите на физическите лица , възприети бланкетно в РА чрез препращане към РД, органите по приходите са приели, че данъчната основа следва да се определи по чл.122, ал.2 ДОПК, на основание, че са в хода на ревизията са установени обстоятелства по ал.1 от същата разпоредба, а именно:

-по чл.122, ал.1, т.2 ДОПК – налице са данни за укрити приходи

по чл.122, ал1, т.4 ДОПК липсва или не е представена счетоводна отчетност съгласно Закона за счетоводството или воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане, както и когато документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци или за определяне на задължителните осигурителни вноски, са унищожени не по установения ред.

Както се посочи по-горе и се установява по делото, уведомлението по чл. 124, ал.1 ДОПК е връчено на жалбоподателя и на същия указано да представи доказателства и становище за друго основание – по чл.122, ал.1 т. 7 ДОПК. Няма връчено уведомление до жалбоподател, с което да е уведомяван за установени обстоятелства по чл. 122, ал.1, т.2 и т.4 ДОПК. От формална страна посоченото несъответствие на основанията по чл. 122, ал.1 ДОПК съставлява процесуално нарушение, засягащо правото на защита на ревизираното лице. Нарушението не е съществено, предвид правомощията на съда по чл. 160, ал.2 ДОПК както и задължението да реши спора по същество. Също така, фактическите и правни констатации на РА се считат за верни до доказване на противното само при доказани основания по чл.122, ал.1 ДОПК. Изложеното обуславя извод, че съдът следва да провери наличието на основанията по чл.122, ал.1, т.7 ДОПК, за което е спазена процедурата по чл.124, ал.1, и ал. 3 ДОПК.

Следва да се отбележи, че органите по приходите в РД и РА, а също и

ответникът в решението си не са обсъдили и формирали извод за установена която и да е от хипотезите по чл. 123, ал.1 ДОПК. Тази разпоредба е озаглавена „Установяване на недеklarирани печалби или доходи“, а в първата алинея е предвидено, че в случаите на чл.122, ал.1 ДОПК при определяне на основата по чл. 122, ал.2 се смята до доказване на противното, че е налице подлежаща на облагане с данъци печалба или доход, когато: „1. стойността на имуществото на лицето явно съществено превишава размера на декларираните приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране, получени от него;“. По втората точка е предвидена хипотеза, свързана с явно и съществено превишение на направените разходи от лицето с размера на декларираните доходи. В хода на ревизионното производство и за ревизираните периоди са установявани обстоятелства, свързани само с размера на неотчетени приходи, и е относима само хипотезата по т. 1 на чл.123, ал.1, т.1 ДОПК. В случай, че стоките по недеklarираните фактури действително са част от имуществото на ревизираното лице, то неотчетените приходи от продажбата им, следва съществено да превишават размера на декларираното.

Обоснована от гледна точка на условието по чл.123, ал.1, т.1 ДОПК е и тезата в решението на ответника, според която не всички недеklarирани и неотчетени фактури следва да се вземат предвид при определянето на основата по чл.122, ал.2 ДОПК, а само тези, по които безспорно е доказано получаването на стоките от ревизираното лице.

В казуса по делото обаче не са представени приемо-предавателни протоколи, всички доставчици са заявили еднакъв механизъм на доставката на стоките – цигари и безалкохолни напитки, чрез доставката им в търговския обект на получателя, плащане в брой и издаване на фактура на място от шофьора на доставчика, приемо-предавателни протоколи не се съставяли, предаването се доказвало с подписа на получателя във фактурата. Ответникът е посочил, че е възможно издаването на недеklarираните фактури да е свързано със злоупотреба с данните на ревизираното лице.

Горното изцяло се споделя от съда, като изцяло съответстващо на условието по л.123, ал.1, т.1 ДОПК – да се преценява имуществото на лицето. Видно от т. 42 от Решение от 20.06.2013г. по преюдициално дело C-653/11, Съдът на ЕС е приел, че отчитането на действителното икономическо и търговско положение представлява основен критерий за прилагането на общата система за ДДС. Задължението на органите по приходите е да възстановят положението, което би съществувало, ако нямаше данъчна измама е изведено по т.41 и т.42 от Решение от 05.10.2016г. по дело C-576/15г. [фирма], дадено по тълкуването на чл.271 от Директивата за ДДС, а по т. 48 от последното решение Съдът на ЕС е приел, че чл.122 от ДОПК позволява на компетентните национални органи да възстановят положението въз основа на информацията, с която разполагат, като вземат предвид всички относими към съответното лице обстоятелства. Предвид на изложеното, данъчната основа по ЗДДС и по ЗДДФЛ на ревизираното лице ЕТ Г. 2006 – С. Г. по реда на чл.122, ал.2 ДОПК следва да се определи само въз основа на действително получените стоки по недеklarираните фактури.

В изпълнение на указанията на касационната инстанция по делото са приети

писмени доказателства – справка от НАП за действащи трудови договори и подадени уведомления по чл.62 КТ и заверени копия на всички трудови договори на жалбоподателя.

По делото са изслушани съдебно-почеркова и съдебно икономическа експертизи.

Съдът цени заключенията на експерта по съдебно –почерковата експертиза и приема за установено, че фактурите от доставчиците, описани от вещото лице и обсъдени по-горе, които съдържат подписи на Х. Г. и С. Г., като подписани частни документи, съдържат волеизявление от името на ревизираното лице, предвид, че са подписани от лицето Х. Ст. Г., наета по трудово правоотношение с ревизираното лице от 2007г. и което не е прекратено и от С. Г. Г. – в качеството му на търговец и ревизирано лице.

За фактурите, за които вещото лице по съдебно-почерковата експертиза не установи да са подписани от лице, свързано с ревизираното лице, на основание изложеното по-горе, не следва да се счита, че стоките по тях съставляват част от имуществото на ревизираното лице и не следва да бъдат взети предвид при определянето на задълженията на ревизираното лице.

По делото се установиха подписани фактури от посочените физически лица само за данъчни периоди през 2013 и 2014г. Тези фактури поради това като подписан частен документ по чл.180 ГПК, съдържат изявление от името на ревизираното лице, относимо към предмета на доставката по фактурата. Освен това подписаните фактури съставляват и обстоятелство, относимо към чл.122, ал.1, т.7 ДОПК и основание за определянето на данъчната основа по чл.122, ал.2 ДОПК, но само за 2013 и 2014г.

За останалите фактури, вещото лице е установило, че са подписани от неизвестно лице, съществуват и неподписани такива, и следователно, не могат да бъдат ценени като частен документ по чл.180 ГПК, който съдържа волеизявление от името на ревизираното лице.

Съобразно направеното разграничение на фактурите, подписани от лица, свързани с ревизираното лице, са поставени и задачите на вещото лице по съдебно-икономическата експертиза. Вещото лице в отговор на първия поставен въпрос е установило, че:

-ако се приеме, че стоките по всички фактури от всички доставчици, които са подписани съгласно съдебно-почерковата експертиза от представител на ревизираното лице, са получени от него и са продадени без да е отчетен приход, вещото лице е установило, че за 2013г. дължимият данък по ЗДДФЛ следва да бъде в размер на 121,81 лв. и за лихви от датата, на която е следвало да бъде внесен данъка до датата на РА – 28,37лв., а за 2014г. финансовият резултат е отрицателен – 4984,28лв. и не е следва данък. Вещото лице е направило посочените изчисления при условие, че ДДС се дължи върху brutната сума на неотчетените приходи.

Съответно за 2013г. дължимият данък по ЗДФЛ е в размер на 84,92лв. , а лихвите – 19,77лв., а за 2014г. – данъкът е 34,45 лв. а лихвите – 4,51лв. при допускането, че ДДС се дължи само върху надценката.

Както се посочи, подписани от представител на ревизираното лице са фактурите от К. О., издадени през 2014г. и 2013г. от Б. Е. енд дистрибушън“ Е. -2013г.и 2014г.; от С. табак АД – за 2013 и 2014г.;Ват 94 О. – за 2013 и

2014г.; от Д. С. О. – за 2013г., от Етап адрес АД- 2013г., от П. Е. – 2013г., от К2 ТТД Е. – 2013г., от ТМК О. – 2013 и 201г., от Топ дринкс Е. – 2013г.; Б. Ф. О. – 2013 и 2014г.; от Нова Т. Е. – 2013г., А. 777 Е. – 2014г.от ЦГМ ЕАД – само за 2013г. За всяко от дружествата вещото лице в табличен вид – приложение Таблица 1 към експертизата е посочило стойностите по всяка фактура за ДДС, данъчната основа, % на надценка и стойност на надценката, също за всяка фактура е посочено от кое лице е подписана за получател на стоките.

Що се касае до ДДС, вещото лице по икономическата експертиза е установило задълженията в двата варианта и по данъчни периоди – в Таблица 2 към експертизата са посочени изчисленията за ДДС, ако се приеме, че ДДС се дължи върху brutната сума – продажната цена на стоките по фактурите, данък за внасяне за всеки данъчен период, като са взети предвид декларираните стойности от ревизираното лице, съдържа и изчисления за лихви за всеки данъчен период – колона 11. В таблица 3 от заключението вещото лице е представило стойностите по фактури и данъчни периоди, при условие, че ДДС като краен резултат се дължи само върху надценката на стоките, изчислени са и задължения за лихви.

Вещото лице е взело предвид процентите на надценки за стоките от различните доставчици, установени от органите по приходите и описани подробно за всеки доставчик, в т.2.3 от РД.

Вещото лице е съобразило ,че само издадените през 2013г. фактури от Център за градска мобилност ЕАД са подписани от представител на ревизираното лице, съгласно съдебно-почерковата експертиза, а фактурите за останалите данъчни периоди - 2012, 2014 и 2015 г. са подписани от неизвестно лице или не са подписани за получател по доставката.

Що се касае до фактурите от Център за градска мобилност ЕАД и с предмет доставката на билети и абонаментни карти за градския транспорт, ответникът и органите по приходите еднозначно са приели, че билетите за пътуване в градския транспорт съставляват превозни документи и ценни книжа по Закона за автомобилните превози и Наредбата за реда и условията за отпечатване и контрол върху ценните книжа, съществуват строги правила за отчетността и контрола им, на които се подчинявали и правилата за продажбата им. От страна на Центъра за градска мобилност ЕАД като продавач бил представен договор от 2007г. с ревизираното лице, и втори от 2013г., съгласно които продавачът бил задължен да предаде на купувача билетите и картите под опи, които купувачът се задължавал да заплати при покупката и за които се издавало фактура., а при приемането на ценните книжа купувачът ги преглеждал и незабавно уведомявал продавача за дефекти. Направен е извод, че собствеността върху ценните книжа преминавала с предаването им . При извършената насрещна проверка на Центъра за градска мобилност са дадени обяснения, че са продадени ценни образци на ревизираното лице – [фирма], за което и са издавани фактури с подробно описание на номерацията и вида на ценния образец, а фактическото предаване се удостоверявало с издадените фактури, подписани от двете страни, посочени са материално-отговорните лица от страна на Центъра за градска мобилност. Органите по приходите в РД, РА и ответникът в решението си са приели, че при тези обстоятелства закупените билети и абонаментни карти по фактурите

са използвани непосредствено и своевременно в пълния им обем за дейността на едноличния търговец, позовавали са се на съдебната практика на Съда на ЕС – решенията по преюдициално дело C-576/15 и конкретно даденото тълкуване, че принципът на данъчен неутралитет допуска национална правна уредба, по силата на която, когато в склада на данъчно-задълженото лице липсват стоки, които са му доставени и свързаните с тях данъчни документи не са отразени в счетоводството на данъчнозадължените лица, данъчната администрация може да презюмира, че данъчнозадълженото лице впоследствие е продало посочените стоки на трети лица и да определи данъчната основа за продажбите на посочените стоки на базата на фактите, които са й известни и в съответствие с правила, които не са предвидени в директивата – Директива 2006/112.

В случая обаче по отношение на фактурите, които не са подписани от лице, свързано с ревизирания субект, тъй като не са съставяни други документи, не се доказва в казуса по делото, че стоките са постъпили при ревизираното лице, за да бъде направен извод, че липсват. Поради това цитираната презумпция в решението по делото C-576/15 е неприложима за стоките по неподписаните фактури и тези, подписани от неизвестно лице. В РД са изложени мотиви за установени липси на стоки в хода на ревизията, но изрично е посочено, че тези фактически установявания следва да бъдат взети предвид при следваща ревизия.

Посочените изводи следва да бъдат приложени и към фактурите с предмет доставка на билети и абонаментни карти, като следва да се вземат предвид само тези, които са подписани от лица, които имат юридическа връзка с търговеца – назначените по трудов договор и самият търговец - физическо лице. Също чл.28 ал.2 от Наредбата за условията и реда за отпечатване на ценни книжа е неприложим, доколкото той предвижда,

Макар и билетите да са ценни книжа, същите съставляват вещи по своя характер и поради липса на предвидени специални правила за продажбата им, съответно те се подчиняват на общия режим по ЗДДС - по чл. 6, ал. 1 и чл.25, ал.1 ЗДДС за възникване на данъчно събитие, свързано с доставка на стока. В случая особеното е, че не са съставени протоколи за приемане и предаване на вещите, предмет на фактурите от Центъра за градска мобилност.. Съгласието, равностойно на прехвърляне на правото на собственост, се изисква както в хипотезата по чл.24, ал.1 Закона за задълженията и договорите – при индивидуализиране на вещта в договора, така и по чл.24, ал.2 от същия закон, който изисква индивидуализирането на вещта по съгласие между страните, само при липсата на съгласие - чрез предаването. Следователно, при обстоятелствата по делото, за да бъде прехвърлено правото на собственост върху билети за пътуване и абонаменти карти, които съдържат индивидуализиращи белези – серия и номер, по които са описани във фактурите и така са индивидуализирани от издателят ѝ - Център за градска мобилност, се изисква обективизирането на съгласието и на другата страна – получателя на ценните книжа за разпространението им. Действително съгласието може да бъде изразено чрез подписване на фактурата, в която са индивидуализирани билетите и абонаментните карти. Доколкото обаче фактурата не е подписана от получателя,

индивидуализирането на вещите не е станало с негово съгласие и следователно, не може да се приеме прехвърлено правото на собственост нито на основание чл.24, ал.1, нито на основание чл.2, ал.2 от закона за задълженията и договорите.

По тези съображения следва да бъдат преценявани също само фактурите, издадени от Центъра за градска мобилност, които са подписани от лица, наети или представляващи търговеца.

Необосновани са доводите в решението на ответника, че Наредбата за условията и реда за отпечатване и контрола върху ценните книжа, регламентира каквито и да са правила за доставка на ценни книжа за разпространение. Видно от чл.1 от същата за предметният ѝ обхват. – определя само редът и условията за отпечатване на ценните книжа и контролът за тяхното отпечатване, а в чл.28, ал.2 е предвидено само изискването, че се предават на упълномощено лице от техния издател, единственото правило при разпространението им е забраната за продажбата им над номиналната им стойност, когато има посочена такава.

Предвид на всичко изложено, и като съобрази заключението на вещото лице и като приема, че за неотчетените фактури от жалбоподателя, дори и да не бъде приложен чл.122, ал.2 ДОПК, след като се признават доставките по тях за действително извършени, следва да се определи резултат по ДДС за съответния период, като се вземе предвид и начисления данък по същите, а не само продажната цена и върху същата се начисли ДДС – брутната сума по терминологията, използвана то жалбоподателя.

Предвид заключението на вещото лице, и конкретно от таблиците 1, 2 и 3, по схемата на справката декларация, по която се установява резултата за съответния данъчен период – ДДС за внасяне или ДДС за възстановяване, данните за съответните данъчни периоди за неотчетените фактури данните са следните:

- за данъчен период м. 07. 2013г. сумата от данъчните основи по неотчетените фактури е 4 337,34лв. и ДДС – 867,477 лв. колони 4 и 5 от Таблица 1, а данъчната основа с надценката – е 5 490,08 лв. – колона 9 от таблица 1, която надценка формира и крайната продажна цена, т.е. съгласно чл.67, ал.3 ЗДДС, в тази сума е включен ДДС. Съгласно последната разпоредба Данъкът се смята включен в обявената цена и когато се предлагат стоки - предмет на доставка на дребно, в търговската мрежа. Изчислението му по формулата върху тази сума е равно на ДДС в размер на 915,02 лв. – 20% , /за проверка данъчната основа на продажбите е 4575,06лв. , която умножена по 20% ДДС е равна на 915,02лв., а двете сума общо са равни на 5490,08 лв. – продажната цена, включваща надценката и ДДС/. Сумата на ДДС, изчислена предвид общата продажна цена, е дадена от вещото лице за всеки данъчен период в таблица 2, колона 7. В колона 8 от последната таблица вещото лице е посочило сумата на ДДС по неотчетените фактури и ДДС по фактурите, отчетени от ревизираното лице – 2513,91лв. и са равни на сбора от ДДС в размер на 867,48лв. – колона 6 от таблицата и ДДС 1646,43лв. – колона 2 от таблицата. Видно е, че вещото лице е пренесло в тази таблица сумата за начисления ДДС по неотчетените фактурите колона 5 на таблица 1 и в закръгление. Идентично е формирана

сумата на ДДС за продажбите – по колона 9 за месец април 2013г. е в размер на 2559,62лв. , получена като сбор от сумата по колона 3 от същата таблица – 1644,60лв. ДДС продажби, деклариран от ревизираното лице и сумата от колона 7 – 915,02лв. ДДС за продажбите по неотчетените фактури, изчислен като включен в крайната цена на стоките, образувана със съответната надценка върху продажната цена. В колона 10 от таблица 2 вещото лице е посочило ДДС за внасяне формиран като разлика между сумите на ДДС по колони 9 и 8 или между данъка за покупките и данъка за продажбите. За месец 07.2013г. резултатът е ДДС за внасяне в размер на 45,72лв., в колона 11 вещото лице е изчислило лихви върху тази сума до датата на РА в размер на 13,85лв.

Съдът намира, че изчисленията по таблица 2 на основата на данните по таблица 1 от заключението на вещото лице напълно съответстват на правилото по чл.67, ал.3 ЗДДС за изчисляване на данъка, тъй като жалбоподателят е посочил и не е спорно по делото, че крайната продажна цена се формира от % надценката, т.е. в така формираната продажна цена е включен ДДС. Няма основание в разпоредбата на чл.67 ЗДДС твърдението на жалбоподателя , че само върху стойността на надценката следва да се изчисли ДДС, т.е. самата надценка да съставлява данъчна основа. Математически това е невярно, тъй като самата надценка съдържа ДДС, и в логиката на жалбоподателя ще се начисли данък върху данък. Показателно за това е сравнението на изчисленията на вещото лице по двата начина. Както се описа по-горе – за м. 07.2013г. по таблица 2 изчислението в съответствие с чл.67, ал.3 ЗДДС на дължимия данък е в размер на 45,72лв. а по таблица 3 – за същия данъчен период дължимият ДДС е в размер на 47,55лв., като разликата в повече се дължи именно на начислението на данък върху данък. Също изчисленията на вещото лице по таблица 2 за разлика от органите по приходите, както е видно от обсъдения по-горе пример, е зачетено и правото на данъчен кредит по неотчетените фактури, което съответства най-пълно на задължението да бъде взето предвид действителното икономическо положение на ревизираното лице, при условие, че не е налице данъчна измама, съгласно цитираната по-горе съдебна практика.

Предвид на всичко изложено, при определянето на данъчната основа по ДДС за продадените стоки по неотчетените от жалбоподателя, подписани от негов представител, следва да се определи изцяло по изчисленията на вещото лице по таблица 2, колона 10 от заключението за данъка и колона 11 за лихвите към датата на РА, и за следните данъчни периоди:

-за м. 07.2013г. – ДДС 45,72лв. и лихви 13,85лв.; при установено с РА, изменено с решението на ответника, задължение за ДДС в размер на 935,23лв. и съответните лихви без уточнен размер

за м.08.2013г. ДДС 1,41лв. и лихви 0,45лв. при установено с РА, изменено с решението на ответника, задължение за ДДС в размер на 512,41лв. и съответните лихви без уточнен размер

за м.09.2013г. ДДС 42,98лв. и лихви 12,38лв. при установено с РА, изменено с решението на ответника, задължение за ДДС в размер на 934,50лв. и съответните лихви без уточнен размер

за м.10.2013г. ДДС 28,38лв. и лихви 7,94лв. при установено с РА, изменено с

решението на ответника, задължение за ДДС в размер на 584,58лв. и съответните лихви без уточнен размер за м. 11.2013г. ДДС 47,87лв. и лихви 12,98лв. при установено с РА, изменено с решението на ответника, задължение за ДДС в размер на 1 136,99лв. и съответните лихви без уточнен размер за м.12.2013г. ДДС 33,40лв. и лихви 8,77лв. при установено с РА, изменено с решението на ответника, задължение за ДДС в размер на 859,72лв. и съответните лихви без уточнен размер за м.01.2014г. ДДС 40,25лв. и лихви 10,12лв. при установено с РА, изменено с решението на ответника, задължение за ДДС в размер на 970,64лв. и съответните лихви без уточнен размер за м.02.2014г. ДДС 35,85лв. и лихви 7,98лв. при установено с РА, изменено с решението на ответника, задължение за ДДС в размер на 849,08лв. и съответните лихви без уточнен размер за м.03.2014г. ДДС 8,14лв. и лихви 1,80лв. при установено с РА, изменено с решението на ответника, задължение за ДДС в размер на 415,36лв. и съответните лихви без уточнен размер за м.04.2014г. ДДС 1,82лв. и лихви 0,38лв. при установено с РА, изменено с решението на ответника, задължение за ДДС в размер на 844,68лв. и съответните лихви без уточнен размер за м.05.2014г. ДДС -2,51лв. или ДДС за възстановяване, без задължение за лихви, при установено с РА, изменено с решението на ответника, задължение за ДДС в размер на 136,65лв. и съответните лихви без уточнен размер

Видно от решението на касационната инстанция, в посочения размер на оспорения ДДС с жалбата по делото - 26 839,89 лв. съответства на ДДС за всички данъчни периоди, за които с решението си ответникът е изменил РА, т.е. включват се и данъчните периоди през 2013г. и 2014г.

Предвид всичко изложено, с решението си съдът следва да измени РА като определи допълнителни задължения за ДДС за данъчни периоди от м. 07. 2013г. до м. 12.2013г. общо 199,75лв. и лихви 56,37лв. и от м. 01.2014г. до м. 05.2014г. – общо ДДС 83,56лв. и лихви 20,28лв., като РА, изменен с решението на ответника, следва да бъде отменен за установените задължения в по ДДС за данъчни периоди от м. 01-06.2010м. г. и от м. 08-12.2010г. и от 01.2011 – до м. 06.2013г. и от м. 09.2014г. до м. 12.2014г.

С РА, изменен с решението на ответника, годишната данъчна основа по чл.28, ал.1 ЗДДФЛ е коригирана в увеличение както следва:

за 2010г. декларираната сума от 727,09лв е увеличена със сумата от 938,24лв., формирана от продажната стойност на неосчетоводените стоки и покупната им стойност, като дължимият данък върху доходите на физическите лица е определен на 249,80лв. при деклариран и внесен 109,06лв.

за 2011г. декларираната сума от 819,78лв. е увеличена със сумата от 1 124,89лв., формирана от продажната стойност на неосчетоводените стоки и покупната им стойност, като дължимият данък върху доходите на физическите лица е определен на 291,70лв. при деклариран и внесен 122,00лв.

за 2012г. декларираната сума от 269,97лв е увеличена със сумата от 1 339,03лв., формирана от продажната стойност на неосчетоводените стоки и

покупната им стойност, като дължимият данък върху доходите на физическите лица е определен на 241,05лв. при деклариран и внесен 40,06лв.

за 2013г. декларираната сума от 245,95 лв. е увеличена със сумата от 1 513,45лв., формирана от продажната стойност на неосчетоводените стоки и покупната им стойност, като дължимият данък върху доходите на физическите лица е определен на 263,91лв. при деклариран и внесен 36,89лв.

за 2014г. е деклариран отрицателен финансов резултат 5213,93лв, който е увеличен със сумата от 777,07лв., формирана от продажната стойност на неосчетоводените стоки и покупната им стойност по фактурите, предадени с протоколи, както и тези, издадени от Център за градска мобилност ЕАД, като отрицателният финансов резултат за 2014г. е определен на 4 436,86лв. поради което не е дължим данък.

Що се касае до задълженията по ЗДДФЛ на идентично основание следва да бъдат взети предвид само фактурите, подписани от представител или представляващия ревизираното по ЗДДФЛ, като се вземе предвид следното:

- сумата на данъчните основи на неотчетените приходи - стойността на стоките по фактурите със съответната надценка но без ДДС, която да бъде прибавена към данъчната основа на декларираните приходи

-данъчната основа по неотчетените по фактури за покупка на стоки, която да бъде призната като разход и прибавена към данъчната основа на декларираните разходи.

Този подход е използван от органите по приходите и от ответника и се споделя като правилен от съда. Тезата на жалбоподателя за вземане предвид само надценките най-малкото е неиздържана и математически невярна, доколкото най-малкото при издаването на документ за покупка и продажба на стоки, например фактура, се посочва данъчна основа, която се отразява като разход в първия случай и приход във втория, а данъкът – по сметките за данък за покупките и данък за продажбите. Данните за определянето на данъчната основа за облагането с данък по ЗДДФЛ за 2013 и 2014г. са дадени в РД на стр. 165-166, л. 118 от делото.

В изчисленията на вещото лице в таблиците се съдържа обобщение за данъчните основи на неотчетените приходи и на неотчетените разходи, които за 2013г. са следните:

за 2013г. данъчната основа на неотчетените разходи е в размер на 21 166,41лв. / получена като от сумата 25 399,70лв. за 2013г. по колона 3 от таблица 1 от заключението – общата стойност на неотчетените фактури за 2013г. – данъчна основа и ДДС, **минус** сумата от 4 233,29лв. сбор по колона 6 от таблица 2 за 2013г. – сумата на ДДС по същите фактури./

за 2013г. данъчната основа на неотчетените приходи е в размер на 21 514,20лв. / получена като от сумата 25965,80лв. по колона 9 от таблица 1 от заключението – общата продажна стойност на стоките по неотчетените фактури за покупки за 2013г., **минус** сумата от 4 451,60лв. сбор по колона 7 от таблица 2 за 2013г. – ДДС за продажбите на същите стоки, изчислени по правилото на чл. 67, ал.3 ЗДДС/

Следователно, с разликата между данъчната основа на неотчетените приходи и данъчната основа на неотчетените разходи - 347,79лв. следва да бъде увеличена декларираната годишна данъчна основа по чл.28, ал.1 ЗДДФЛ –

245, 95 лв., като годишната данъчна основа се определи на 593,74лв., върху която на основание чл. следва да бъде приложена данъчна ставка от 15% на основание чл.48, ал.2 ЗДДФЛ и се определи данък в размер на 89,06лв., при деклариран и внесен 36,89лв. или разлика за довносяне в размер на 52,17лв. Тази сума е следвало да бъде внесена в срок до 30 април на годината, следваща годината на придобиване на дохода, съгласно чл.67, ал. 4 ЗДДФЛ в действащата през 2013г. редакция на разпоредбата. Законната лихва върху сумата от 52,17лв. за периода от 01.05.2014г. до 15.07.2016г. – дата на РА, е в размер на 11,72лв., представляваща законната лихва върху главницата, изчислена по лихвения калкулатор, достъпен на сайта на Националната агенция за приходите на адрес http://nraapp03.nra.bg/web_interest/check_upWS.jsp, на основание чл.175 ДОПК и чл.1от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания .

Видно е, че вещото лице е определило различни размери на задължението за данъка за 2013г. данък по ЗДДФЛ и лихви в по-висок размер, като е ползвало сумата на надценката, вместо данъчните основи на закупените и продадените стоки, видно от мотивите на заключението, поради което тези изчисления не се кредитират от съда, но в такъв контекст бяха поставени въпросите от жалбоподателя, според защитната му теза, която не се споделя от съда.

За 2014г. данъчните основи на неотчетните приходи и разходи по спорните фактури според обобщенията по таблиците на вещото лице са следните:

за 2014г. данъчната основа на неотчетените разходи е в размер на 10 102,44лв. / получена като от сумата 12 122,93 лв. за 2014г. по колона 3 от таблица 1 от заключението – общата стойност на неотчетените фактури за 2014г. – данъчна основа и ДДС, **минус** сумата от 2020,49лв. сбор по колона 6 от таблица 2 за 2014г. – сумата на ДДС по същите фактури./

за 2014г. данъчната основа на неотчетените приходи е в размер на 10 229,08лв. / получена като от сумата 12352,58лв. по колона 9 от таблица 1 от заключението – общата продажна стойност на стоките по неотчетените фактури за покупки за 2014г., **минус** сумата от 2123,50лв. сбор по колона 7 от таблица 2 за 2014г. – ДДС за продажбите на същите стоки, изчислени по правилото на чл. 67, ал.3 ЗДДС/

Следователно, с разликата между данъчната основа на неотчетените приходи и данъчната основа на неотчетените разходи - 3126,64лв. следва да бъде увеличена декларираната годишна данъчна основа по чл.28, ал.1 ЗДДФЛ за 2014г. – загуба в размер на 5213,93 лв., като годишната данъчна основа се определи на отрицателен финансов резултат в размер на 5087,29лв. върху която сума не се следва данък.

Следователно, РА, изменен с решението на директора, за 2013 и 2014г., в частта за определени задължения по Закона за данъка върху доходите на физическите лица, следва да бъде изменен, като

за 2013г. определеното задължение за данък в размер на 263,91лв. се измени на данък в размер на 89,06лв., при деклариран и внесен 36,89лв. или разлика за довносяне в размер на 52,17лв. , както и дължими лихви до

15.07.2016г. – дата на ревизионния акт в размер на 11,72лв.

за 2014г. установеният отрицателен финансов резултат в размер на 4 436,86лв. се измени на отрицателен финансов резултат в размер на отрицателен финансов резултат в размер на 5087,29лв.при деклариран такъв резултат 5213,93лв.

За останалите ревизирани периоди по ЗДДФЛ – 2010, 2011, 2012г. ,увеличенията на декларирания финансов резултат и корекция на данъка – деклариран и внесен, не следва да бъдат правени, на основание, че за тези ревизирани периоди не са установени подписани фактури от представител на ревизираното лице, съответно не е доказано, че стоките са получени и съответно са продадени.

Жалбата е частично основателна, при който резултат съдът следва да разгледа искането на жалбоподателя за присъждане на разноски по списък – л. 107 от делото – общо в размер на 6 150лв. , в това число по адм.д.1173/2016г. на АССГ и по адм.д.4797/2018г. на ВАС – общо 4750 лв. и по настоящето дело – 1400лв., в които са включени 50 лв. за държавна такса, 1300лв. за възнаграждения на вещи лица и 4800лв. за възнаграждения на адвокат, от които по 2100лв. по първите две. За претендираните разходи са представени и документи за плащането им, в това число за възнагражденията на адвоката и вещите лица.

Предвид частичното уважаване на жалбата – оспорване в размер на 26 839,89 лв. и 1575,30лв. за ДДС , и за данък върху доходите на физическите лица – 738,51лв. за 2010, 2011,2012 и 2013г., общо определяем материален интерес 29 153,70 за задължения за данъци, които се оспорват, а с решението на съда следва да бъдат изменени на задължения за данъци общо в размер на 335,75лв., съразмерно следва да се присъдят разноски на жалбоподателя в размер на 6079лв.

На основание изложеното и чл. 160, ал.1 ДОПК, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК] и седалище [населено място], като правоприемник на [фирма], с ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт № Р-22221315004032-091-001/15.07.2016г., издаден от органите по приходите М. М. – възложил ревизията и С. М. – ръководител на ревизията, изменен с Решение №1928/28.10.2016г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при Централно управление – С. на Националната агенция за приходите както следва:

1.за установени задължения за ДДС

-за м. 07.2013г. на задължение за ДДС 45,72лв. и лихви 13,85лв. при установено с решението на директора задължение за ДДС в размер на 935,23лв. и съответните лихви без уточнен размер

за м.08.2013г. на задължение за ДДС 1,41лв. и лихви 0,45лв. при установено задължение за ДДС в размер на 512,41лв. и съответните лихви без уточнен размер

за м.09.2013г. на задължение за ДДС 42,98лв. и лихви 12,38лв. при установено задължение за ДДС в размер на 934,50лв. и съответните лихви без уточнен размер

за м.10.2013г. на задължение за ДДС 28,38лв. и лихви 7,94лв. при установено задължение за ДДС в размер на 584,58лв. и съответните лихви без уточнен размер

за м. 11.2013г. на задължение за ДДС 47,87лв. и лихви 12,98лв. при установено задължение за ДДС в размер на 1 136,99лв. и съответните лихви без уточнен размер

за м.12.2013г. на задължение за ДДС 33,40лв. и лихви 8,77лв. при установено задължение за ДДС в размер на 859,72лв. и съответните лихви без уточнен размер

за м.01.2014г. на задължение за ДДС 40,25лв. и лихви 10,12лв. при установено задължение за ДДС в размер на 970,64лв. и съответните лихви без уточнен размер

за м.02.2014г. на задължение за ДДС 35,85лв. и лихви 7,98лв. при установено задължение за ДДС в размер на 849,08лв. и съответните лихви без уточнен размер

за м.03.2014г. на задължение за ДДС 8,14лв. и лихви 1,80лв. при установено задължение за ДДС в размер на 415,36лв. и съответните лихви без уточнен размер

за м.04.2014г. на задължение за ДДС 1,82лв. и лихви 0,38лв. при установено задължение за ДДС в размер на 844,68лв. и съответните лихви без уточнен размер

за м.05.2014г. на данък за възстановяване в размер на 2,51лв. или ДДС за възстановяване, без задължение за лихви, при установено задължение за ДДС в размер на 136,65лв. и съответните лихви без уточнен размер

2.за установени задължения за данък по чл. 48, ал.2 от Закона за данък върху доходите на физическите лица и корекция на отрицателен финансов резултат като

-за 2013г. определеното задължение за данък в размер на 263,91лв. се изменя на данък в размер на 89,06лв., при деклариран и внесен данък 36,89лв., и разлика за довносяне в размер на 52,17лв., и лихви в размер на 11,72лв.

-за 2014г. установеният отрицателен финансов резултат в размер на 4 436,86лв. се изменя на отрицателен финансов резултат в размер на 5087,29лв.при деклариран такъв резултат 5213,93лв.

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК] и седалище [населено място], като правоприемник на [фирма], с ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт № Р-22221315004032-091-001/15.07.2016г., издаден от органите по приходите М. М. – възложил ревизията и С. М. – ръководител на ревизията, изменен с Решение №1928/28.10.2016г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при Централно управление – С. на Националната агенция за приходите както следва:

1.за установени допълнителни задължения за ДДС за данъчни периоди за установените задължения в по ДДС за данъчни периоди от м. 01-06.2010м. г. и от м. 08-12.2010г. и от 01.2011 – до м. 06.2013г. и от м. 09.2014г. до м. 12.2014г. , ведно със съответните лихви

2. за установени допълнителни задължения за данък по чл. 48, ал.2 от Закона за данък върху доходите на физическите лица за 2010, 2011 и 2012 години, ведно със съответните лихви.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ чрез директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при Централно управление – С., да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК] и седалище [населено място], като правоприемник на [фирма], с ЕИК[ЕИК], сумата от 6079 (шест хиляди и седемдесет и девет) лева за разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред Върховен административен съд на Република България с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: